

Mál nr. 103/2003

**M
og**

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Ágreiningur um bótaábyrgð er tjónþoli féll af vinnupalli við nýbyggingu þann 4.10.2001.

Gögn.

1. Málskot móttakið 23.5.2003 ásamt greinargerð og fylgigögnum nr. 1-7.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Bréf X, dags. 13.6..2003, ásamt fylgigögnum nr. 1-3.

Málsatvik.

M, sem er húsasmiður að mennt, hafði um 5 ára skeið starfað við smíðar hjá Byggingafélaginu B. Þann 4.10.2001 vann M við að slá undir svalir að Svegi í Kópavogi ásamt vinnufélaga sínum, H. Voru þeir að byggja mót fyrir svalir og þurftu að koma fyrir stoðum sem náðu frá jörðu og undir svalamótin. Svo M og H gætu unnið verkið þurftu þeir að byggja undir sig vinnupall. Af gögnum málsins má ráða að það hafi verið gert með þeim hætti að þeir hafi fest spýtu í vegg við eitt hornið undir svölunum og fest annan endann á sliskju á þessa spýtu en hinn enda sliskjunnar hafi þeir sett á þrep u.þ.b. fyrir miðju á sjálfstandandi trétröppu. Á þennan hátt myndaði sliskjan göngubrú í um eins metra hæð. Undirlag tröppunnar var óslétt. M var við vinnu sína uppi á göngubrúnni, er hann féll niður af henni og meiddist á hægra hné.

Í skýrslu hjá lögreglu skýrði M svo frá að hann hafi beðið V, verkstjóra, að slétta undirlagið undir svölunum vegna þess að það hafi verið óslétt og erfitt að athafna sig. V hafi ekki viljað gera það vegna tveggja brunna í jarðveginum sem þá hafi þurft að moka yfir. Hafi hann og H því byggt undir sig brúna eins og áður er lýst. Kvaðst M hafa verið uppi á göngubrúnni og verið að vinna við svalirnar, er slysið varð. Hafi hann teygst sig til að nálgast hluti, en vegna hins óslétta undirlags hafi brúin farið að velta. Hafi hann þá misst jafnvægið og fallið niður af brúnni. Við fallið, sem reyndar hafi ekki verið hátt, hafi hann fest hægri fót í brúnni og dottið svo niður á bakið og slitið liðbönd í hægra hné. M kvað engar fallvarnir hafa verið til staðar.

H kvað undirlag undir svölunum hafa verið mjög óslétt og hafi þeir M verið búnir að biðja V um að slétta undirlagið með því að fá gröfu á staðinn. Kvaðst H ekki muna hver viðbrögð V hafi verið, en undirlagið hafi ekki verið lagfært og hafi þeir þurft að nota litlar tröppur til að byggja undir sig og vegna hins óslétta undirlags hafi aðstæður verið hættulegar. Þá kvað H engar fallvarnir hafa verið. Þegar slysið varð, hafi hann þurft að hlaupa eitthvað frá og því hafi hann ekki séð M falla af pallinum.

V kvaðst hafa verið verkstjóri við umrætt verk. Hann kvað lofthæð í svalirnar frá jörðu hafa verið um þrír og hálfur metri og undirlagið hafa verið óslétt. Hann kvað M hafa verið búnir að óska eftir að undirlagið undir svölunum yrði jafnað. Þarna hafi verið brunnur, sem þá hefði þurft að moka yfir. Hann hafi því beðið M um að byggja frekar láréttan pall til að standa á við vinnuna undir svölunum. Jafnvel þótt undirlagið hefði verið jafnað, hefði engu að síður þurft að reisa pallinn.

Álit.

M og vinnufélagi hans höfðu farið þess á leit við V, verkstjóra sinn, að undirlag yrði jafnað undir svölum þeim, sem þeir voru að vinna við, svo vinnuaðstæður yrðu betri. V hafnaði því

og það þá í staðinn að byggja vinnupall eða göngubrú undir sig. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en V hafi ekki fylgst frekar með því hvernig M og H stóðu að byggingu pallsins og hvort fyllsta öryggis hafi verið gætt við verktilhögun þeirra. Verður slysið rakið til þessarar vanrækslu V. Ber B því skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. M er húsasmiður að mennt og hafði um nokkurra ára skeið unnið við húsasmíðar hjá B. Hann útbjó sjálfur pallinn ásamt vinnufélaga sínum og átti að gera sér ljósa grein fyrir hversu ótraustur hann var vegna undirlagsins og að hættulegt var að vinna á honum. Hann verður því sjálfur að bera nokkurn hluta af tjóni sínu. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skipta sök þannig að M beri sjálfur tjónið að helmingi, en B bæti það að helmingi.

Niðurstaða.

B bæti tjón M að helmingi.

Reykjavík, 25. júní 2003.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.